

til at anvende Lovgivningen og at tagttage de ved den forefrevne Former, paa Grund af deres Forretningers Besslaffenhed maa antages at have større Indsigt i de enkelte Forhold, der ville komme til Paatjendelse, end de alene med de egentlige Retsfager beskjæftigede Dommere, som sjældent komme i Berørelse med de lokale Forhold og med de økonomiske Spørgsmaal, som ligeledes frembyde sig.

Swad angaar Gjenstandene for Landvæsenkommissionernes eller, som de her foreslaaes benævne, Øvershøgnskommissionernes Virksomhed, da ville disse vel ikke blive ret mange andre end netop Høgnfager, men det skal dog nævnes, at ved Oprettelsen af Landvæsenkommissioner for Kjøbenhavn vil der, blive raadet Bod paa en Mangel i Lov af 23de Januar 1862 om Borttagelse af Sten fra Forstranden § 5, idet

der for Kjøbenhavn hidtil har manglet den ellers anordnede Appellinstans for disse Sager (se Høiesterets Dom af 28de Juni 1865). Mulig vil der ogsaa kunne blive Spørgsmaal om at benytte Øvershøgnskommissionerne i Forhold, der vedrøre Bandedledning fra Amtets til Stadens Grund eller omvendt. Da det i samtlige her nævnte Tilfælde vil tilkomme Øverkommissionerne endeligt at afgjøre vedkommende Sager, og der heller ikke iøvrigt antages i Kjøbenhavn at ville foresalbe Sager, i hvilke der vil blive Spørgsmaal om Indankning af disse Kommissioners Afgjørelse for en høiere Kommission, har man ikke anset det nødvendigt at foreslaa en overordnet Kommission, svarende til Øverlandvæsenkommissionerne indrettet for Kjøbenhavn.